

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2005

Utgiven i Helsingfors den 1 juli 2005

Nr 488—494

INNEHÅLL

Nr		Sidan
488	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet om status för den militära och civila personal vid de högkvarter och de styrkor som kan komma att ställas till Europeiska unionens militära stabs och Europeiska unionens förfogande	2631
489	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet om avstående från skadeståndskrav i samband med EU-ledda krishanteringsoperationer	2633
490	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det andra tilläggsprotokollet till avtalet mellan de stater som är parter i Nordatlantiska fördraget och de andra stater som deltar i partnerskap för fred om status för deras styrkor	2634
491	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Paris den 12 februari 2004 upprättade protokollet om ändring av Pariskonventionen av den 29 juli 1960 om skadeståndsansvar på atomenergins område	2635
492	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Paris den 12 februari 2004 upprättade protokollet om ändring av den i Bryssel den 31 januari 1963 ingångna konventionen utgörande tillägg till Pariskonventionen av den 29 juli 1960 om skadeståndsansvar på atomenergins område	2636
493	Lag om ändring av atomansvarighetslagen	2637
494	Statsrådets förordning om ändring av bilagan till statsrådets beslut om förbud och begränsningar i fråga om produkter som innehåller nickel och dess föreningar	2645

Nr 488

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet om status för den militära och civila personal vid de högkvarter och de styrkor som kan komma att ställas till Europeiska unionens militära stabs och Europeiska unionens förfogande

Given i Nådendal den 23 juni 2005

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Bryssel den 27 november 2003 mellan Europeiska unionens medlemsstater ingångna avtalet om status för den militära och civila personal som utstationeras vid Europeiska unionens institutioner, för de

högkvarter och de styrkor som kan komma att ställas till Europeiska unionens förfogande inom ramen för förberedande och genomförande av de insatser som avses i artikel 17.2 i Fördraget om Europeiska unionen, inbegripet övningar, samt för den militära och civila personal från medlemsstaterna som

RP 268/2004
UtUB 4/2005
RSv 55/2005

2632

Nr 488

ställs till Europeiska unionens förfogande i
detta sammanhang, gäller som lag sådana
Finland har förbundet sig till dem.

2 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms
genom förordning av statsrådet.

Nådendal den 23 juni 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesministerns ställföreträdare

Statsminister *Matti Vanhanen*

Nr 489

L a g

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet om avstående från skadeståndskrav i samband med EU-ledda krishanteringsoperationer

Given i Nådendal den 23 juni 2005

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Bryssel den 28 april 2004 mellan Europeiska unionens medlemsstater ingångna avtalet om skadeståndskrav från en medlemsstat på en annan medlemsstat för skada på tillgångar som ägs av staten och som används eller drivs av den eller personskada

eller dödsfall bland militär eller civil personal vid dess styrkor i samband med en EU-ledd krishanteringsoperation, gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av statsrådet.

Nådendal den 23 juni 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesministerns ställföreträdare

Statsminister *Matti Vanhanen*

Nr 490

L a g

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det andra tilläggsprotokollet till avtalet mellan de stater som är parter i Nordatlantiska fördraget och de andra stater som deltar i partnerskap för fred om status för deras styrkor

Given i Nådendal den 23 juni 2005

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Bryssel den 19 december 1997 upprättade andra tilläggsprotokollet till avtalet mellan de stater som är parter i Nordatlantiska fördraget och de andra stater som deltar i partnerskap för fred om status för

deras styrkor, gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Nådendal den 23 juni 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesministerns ställföreträdare
Statsminister *Matti Vanhanen*

Nr 491**L a g****om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Paris den 12 februari 2004 upprättade protokollet om ändring av Pariskonventionen av den 29 juli 1960 om skadeståndsansvar på atomenergins område**

Given i Nådendal den 23 juni 2005

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Paris den 12 februari 2004 upprättade protokollet om ändring av Pariskonventionen av den 29 juli 1960 om skadeståndsansvar på atomenergins område i dess lydelse enligt tilläggsprotokollet av den

28 januari 1964 och ändringsprotokollet av den 16 november 1982 gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Nådendal den 23 juni 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Handels-och industriminister *Mauri Pekkarinen*

Nr 492

L a g

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Paris den 12 februari 2004 upprättade protokollet om ändring av den i Bryssel den 31 januari 1963 ingångna konventionen utgörande tillägg till Pariskonventionen av den 29 juli 1960 om skadeståndsansvar på atomenergins område

Given i Nådendal den 23 juni 2005

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Paris den 12 februari 2004 upprättade protokollet om ändring av den i Bryssel den 31 januari 1963 ingångna konventionen utgörande tillägg till Pariskonventionen av den 29 juli 1960 om skadeståndsansvar på atomenergins område i dess

lydelse enligt tilläggsprotokollet av den 28 januari 1964 och ändringsprotokollet av den 16 november 1982 gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Nådendal den 23 juni 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

Nr 493

L a g

om ändring av atomansvarighetslagen

Given i Nådendal den 23 juni 2005

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i atomansvarighetslagen av den 8 juni 1972 (484/1972) 24 och 34 §,
ändras 1—5 §, 7 § 1 mom., 8 § 1 mom., 12 § 2 mom., 14 §, 15 § 1 och 3 mom., 15 a, 16 och 18—21 §, 22 § 1 och 2 mom., 23, 29—33 och 35 §, 36 § 2 mom., 37 och 38 § samt 39 § 1 och 2 mom.,

av dem 1 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 820/1989 och 588/1994, 3 §, 15 § 1 mom. och 15 a § sådana de lyder i nämnda lag 820/1989, 4, 16 och 32 § sådana de lyder delvis ändrade i sistnämnda lag, 15 § 3 mom., 18 och 38 § samt 39 § 1 mom. sådana de lyder i nämnda lag 588/1994, 20, 23 och 33 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 89/1999 samt 30 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 128/1977 och

fogas till 7 § ett nytt 4 mom. som följer:

1 §

I denna lag avses med

1) *atombränsle* klyvbart material, bestående av uran eller plutonium i form av metall eller i legering eller i kemisk förening,

2) *radioaktiv produkt* annat än i 1 punkten avsett radioaktivt material samt radioaktivt avfall, om materialet eller avfallet bildats vid framställning eller användning av atombränsle eller blivit radioaktivt genom bestrålning i samband med sådan framställning eller användning,

3) *atomsustans* dels atombränsle, med undantag av naturligt uran och utarmat uran,

dels radioaktiva produkter, med undantag av radioisotoper som används för eller gjorts färdiga att användas för industriellt, kommersiellt, jordbrukstekniskt, medicinskt eller vetenskapligt ändamål eller för undervisning,

4) *atomreaktor* anordning som innehåller atombränsle under sådana förhållanden att klyvning av atomkärnor i en självunderhållande kedjereaktion kan uppkomma i anordningen utan tillskott av neutroner från annan källa,

5) *atomanläggning*

a) atomreaktor, med undantag av atomreaktor som infogats i fartyg eller annat

transportmedel och där används eller är avsedd att användas som kraftkälla,

b) fabrik för framställning eller behandling av atomsubstans,

c) fabrik för separation av isotoper i atombränsle,

d) fabrik för bearbetning av bestrålat atombränsle,

e) anläggning för förvaring av atomsubstans, om anläggningen inte är avsedd endast för tillfällig uppläggning under transport av substansen,

f) ovan avsedd atomreaktor, fabrik eller förvaringsanläggning som är under avveckling,

6) *anläggningsstat* den konventionsstat på vars territorium atomanläggningen är belägen eller, om anläggningen inte är belägen på någon stats territorium, den konventionsstat som driver eller godkänt anläggningen,

7) *innehavare av atomanläggning* i fråga om en anläggning i Finland den som med föreskrivet tillstånd eller i övrigt driver eller innehar anläggningen och i fråga om en anläggning utom riket den som enligt lagstiftningen i anläggningsstaten är att anse som anläggningens innehavare,

8) *atomskada* skada som orsakats av joniserande strålning från en strålningskälla i en atomanläggning, joniserande strålning från atombränsle, radioaktiva produkter eller radioaktivt avfall i en atomanläggning eller joniserande strålning från atomsubstanser med ursprung i eller skickade till en atomanläggning eller från atomsubstans som transporteras på det sätt som avses i 8 § 3 mom.,

9) *atomolycka* sådan händelse eller serie händelser med samma ursprung som orsakar atomskada,

10) *Pariskonventionen* den i Paris den 29 juli 1960 ingångna konventionen om skadeståndsansvar på atomenergins område, i dess lydelse enligt tilläggsprotokollet av den 28 januari 1964 och ändringsprotokollet av den 16 november 1982, eller nämnda konvention i dess lydelse enligt nämnda protokoll och det i Paris den 12 februari 2004 upprättade ändringsprotokollet,

11) *tilläggskonventionen* den i Bryssel den 31 januari 1963 ingångna tilläggskonventionen till Pariskonventionen, sådan tilläggskonventionen lyder enligt tilläggsprotokollet av

den 28 januari 1964 och ändringsprotokollet av den 16 november 1982 samt det i Paris den 12 februari 2004 upprättade ändringsprotokollet,

12) *Wienkonventionen* den i Wien den 21 maj 1963 ingångna konventionen om ansvarighet för atomskada, eller nämnda konvention sådan den lyder enligt det i Wien den 12 september 1997 upprättade ändringsprotokollet, samt

13) *konventionsstat* en stat som har anslutit sig till Pariskonventionen och en stat som har anslutit sig till Wienkonventionen samt till det samprotokoll som upprättades i Wien den 21 september 1988 och som gäller tillämpningen av Wien- och Pariskonventionerna.

2 §

Genom förordning av statsrådet kan föreskrivas att denna lag inte skall tillämpas på atombränsle eller radioaktiva produkter, om den risk för atomskada som är förbunden med bränslet eller produkterna är ringa på grund av små mängder, låg anrikningsgrad eller ringa radioaktivitet, och inte heller på atomanläggningar med endast sådan atomsubstans.

3 §

Två eller flera atomanläggningar som har samma innehavare och som är belägna inom samma anläggningsområde i Finland skall vid tillämpningen av denna lag anses som en enda anläggning tillsammans med samma innehavares övriga utrymmen på anläggningsområdet i vilka förvaras atomsubstans.

4 §

Innehavaren av en atomanläggning i Finland är ansvarig enligt denna lag för en atomskada som uppkommit inom ett område som omfattas av Finlands eller en annan konventionsstats suveränitet eller jurisdiktion enligt internationell rätt, eller inom motsvarande område tillhörande en stat som inte är konventionsstat och som inte hade någon atomanläggning på sitt territorium när atomolyckan inträffade.

Det som föreskrivs i 1 mom. gäller även atomskador som uppkommit ombord på ett fartyg eller luftfartyg som är registrerat i en sådan stat som avses i nämnda moment,

förutsatt att fartyget eller luftfartyget när skadan uppkom inte befann sig inom ett område tillhörande en annan stat än en sådan som avses i 1 mom. eller 5 §.

När det är fråga om en atomanläggning utanför Finland tillämpas anläggningsstatens lag på maximibeloppet för och den geografiska utsträckningen av innehavarens ansvar enligt denna lag.

5 §

Utöver det som föreskrivs i 4 § är innehavaren av en atomanläggning i Finland också ansvarig enligt denna lag för en atomskada som uppkommit inom ett område vilket omfattas av en sådan stats suveränitet eller jurisdiktion enligt internationell rätt som inte är konventionsstat och som hade en atomanläggning på sitt territorium när atomolyckan inträffade, om lagstiftningen i staten i fråga överensstämmer med principerna i Pariskonventionen. Detsamma gäller atomskador som uppkommit ombord på ett fartyg eller luftfartyg som är registrerat i en sådan stat, förutsatt att fartyget eller luftfartyget när skadan uppkom inte befann sig inom ett område tillhörande en annan stat än en sådan som avses i 4 § 1 mom. eller i detta moment.

För en atomskada som avses i denna paragraf betalas ur den försäkring som innehavaren av en atomanläggning i Finland har inte större ersättning än vad som enligt den främmande statens lagstiftning skall betalas för motsvarande atomskada som uppkommit i Finland.

7 §

Atomskada till följd av en atomolycka under transport av atomsubstans från en atomanläggning i Finland eller i en annan konventionsstat skall ersättas av anläggningens innehavare. Sänds ovan avsedd atomsubstans till en annan stat än en konventionsstat, svarar anläggningens innehavare för atomskador till följd av en atomolycka som inträffat innan den atomsubstans som transporteras har lossats från det transportmedel med vilket det förs till den främmande staten i fråga.

Som ett skriftligt avtal enligt denna paragraf anses inte ett sådant skriftligt avtal som

innehavaren av en atomanläggning i Finland ingått och enligt vilket skada till följd av en atomolycka ersätts av innehavaren av den mottagande atomanläggningen, om det är uppenbart att den atomsubstans som transporteras inte är av direkt ekonomisk betydelse för den mottagande anläggningens innehavare.

8 §

Sänds atomsubstans från en annan stat än en konventionsstat till en atomanläggning i Finland eller i en annan konventionsstat med skriftligt samtycke av anläggningens innehavare, svarar anläggningens innehavare för atomskador till följd av en atomolycka som inträffar efter det att den atomsubstans som skall transporteras har lastats på det transportmedel med vilket det skall transporteras från den främmande staten i fråga.

12 §

Innehavaren av en atomanläggning i Finland är dock inte ansvarig enligt denna lag för en atomolycka som är en direkt följd av en handling som hänför sig till en väpnad konflikt, fientligheter, inbördeskrig eller uppror. I fråga om ansvaret för innehavaren av en atomanläggning i en annan konventionsstat i ovan avsedda situationer gäller vad som föreskrivs i anläggningsstatens lag.

14 §

Som atomskada ersätts

1) person- eller sakskada i enlighet med 5 kap. och 7 kap. 3 § i skadeståndslagen (412/1974),

2) sådan ekonomisk skada som inte hänför sig till person- eller sakskada, om skadan orsakats av att miljön i betydande mån förorenats, samt

3) kostnader för skäligen åtgärder vidtagna för att återställa miljöskador till följd av en atomolycka, förutsatt att miljöskadorna inte är obetydliga.

Som atomskada skall dessutom ersättas kostnader för skäligen förebyggande åtgärder och skada som orsakats av sådana åtgärder, förutsatt att åtgärderna vidtas i syfte att

förebygga en skada enligt 1 mom. efter en atomolycka eller, utan hinder av 1 § 8 punkten, efter en sådan händelse som ger upphov till en allvarlig och omedelbar risk för atomskada.

Har från den skadelidandes sida uppsåtliga eller genom grov oaktsamhet medverkats till skadan, kan skadeståndet jämkas i enlighet med vad som är skäligt.

15 §

Ersättning för en atomskada som omfattas av ersättningsbestämmelserna i denna lag eller i motsvarande lagstiftning i någon annan konventionsstat får inte krävas hos någon annan än innehavaren av atomanläggningen eller det försäkringsbolag som har beviljat försäkring för innehavarens ansvar.

För en atomskada som inte berörs av ersättningsbestämmelserna i denna lag eller av motsvarande bestämmelser i någon annan konventionsstats lag får ersättning inte krävas i Finland, om atomskadan har orsakats av en atomolycka ombord på ett fartyg under transport av atomsubstans eller annars har uppkommit till följd av användning av fartyg, och den som innehar eller driver atomanläggningen är ansvarig för skadan enligt lagen i en stat som utan att vara konventionsstat har anslutit sig till Wienkonventionen, eller enligt sådan annan, i en främmande stat gällande lagstiftning om skadeståndsansvar för atomskador som i alla hänseenden är lika förmånlig för de skadelidande som Pariskonventionen eller Wienkonventionen. Om den som innehar eller driver atomanläggningen i dessa fall är ansvarig för en atomskada tillämpas, utöver vad denna lag föreskriver om fysiska personers ansvar för atomskador som de har orsakat uppsåtliga, dessutom vad denna lag föreskriver om fysiska personers ansvar för atomskador som avses i 12 § och 13 § 1 mom. samt för skada på ett transportmedel. Vad som föreskrivs här gäller även om den som innehar eller driver anläggningen inte svarar för skadan enligt särskilda bestämmelser om detta i Wienkonventionen eller enligt motsvarande bestämmelse i en sådan främmande stats lag som avses i detta moment.

15 a §

Bestämmelserna i 5 § 2 mom. och 15 § tillämpas inte till den del de strider mot förpliktelser enligt internationella avtal som binder Finland och gäller transport av atomsubstans, eller mot vad som föreskrivs någon annanstans i lag.

16 §

Den som för en atomskada har blivit tvungen att betala ersättning enligt ett internationellt avtal som binder Finland och gäller transport av atomsubstans eller enligt bestämmelser som grundar sig på ett sådant avtal eller enligt någon annan gällande bestämmelse i en främmande stat vilken huvudsakligen motsvarar bestämmelserna i ett sådant avtal, övertar utan hinder av 4 och 5 § den skadelidandes rätt gentemot den innehavare av en atomanläggning som svarar för skadan enligt denna lag. Om ersättningen beror på en atomskada som avses i 5 §, har den som betalat ersättning rätt att, utan hinder av 5 § 2 mom., återkräva ersättningen av innehavaren.

Regressrätt enligt denna paragraf tillkommer inte den som själv ansvarar för skadan enligt 21 §.

18 §

För innehavaren av en atomanläggning i Finland är ansvaret enligt denna lag obegränsat för atomskador som uppkommit i Finland till följd av en och samma atomolycka.

För innehavaren av en atomanläggning i Finland är ansvaret enligt denna lag begränsat till högst 700 miljoner euro för atomskador som uppkommit någon annanstans än i Finland till följd av en och samma atomolycka.

Statsrådet har rätt att på ansökan för enskilda transporter av atomsubstans fastställa ett lägre maximibelopp för ansvaret än det som nämns i 2 mom., om risken för skada till följd av en atomolycka orsakad av den atomsubstans som transporteras är ringa med hänsyn till mängden eller arten av denna atomsubstans samt transportförhållandena i sin helhet. Maximibeloppet för ansvaret kan dock inte fastställas till ett lägre belopp än 80 miljoner euro. Av maximibeloppet enligt detta moment ersätts andra atomskador än

skador på transportmedlet till ett belopp av minst 80 miljoner euro.

Maximibeloppet för anläggningsinnehavarens ansvar innefattar inte ränta på ersättningsbeloppet eller ersättning för rättegångskostnader.

19 §

Är två eller flera innehavare av atomanläggningar ansvariga för samma atomskada, svarar de solidariskt för den, dock med begränsning för var och en av dem till det maximibelopp som gäller atomanläggningen i fråga. Har skadan uppkommit under transport av flera partier atomsubstans, tillhörande flera innehavare av atomanläggning, med ett och samma transportmedel eller under tillfällig uppläggning i en och samma atomanläggning av flera partier atomsubstans under transport, är innehavarnas sammanlagda ansvar begränsat till det högsta belopp som gäller för någon av dessa anläggningar.

Finns någon av de atomanläggningar som är ansvariga enligt 1 mom. i Finland, svarar innehavaren av denna anläggning för egen del för atomskador som uppkommit i Finland, utan begränsning av ansvaret.

Mellan innehavarna av atomanläggningar fördelas ansvaret enligt vad som prövas skäligt med hänsyn till respektive anläggnings andel i skadans uppkomst samt övriga omständigheter.

20 §

Förslår inte maximibeloppet för ansvaret när det gäller innehavaren av en atomanläggning i Finland eller i en annan konventionsstat eller maximibeloppet för solidariskt ansvar enligt 19 § 1 mom. till full gottgörelse åt alla dem som är berättigade till ersättning för atomskada, nedsätts deras ersättningar ur innehavarens försäkring och röntan på ersättningarna med samma kvotdel.

Är det efter inträffad atomolycka sannolikt att nedsättning enligt 1 mom. visar sig nödvändig, har Försäkringsinspektionen rätt att förordna att i ersättning tills vidare skall betalas endast en viss kvotdel av den fulla ersättningen.

21 §

En innehavare av en atomanläggning som

betalat ersättning enligt denna lag eller motsvarande lagstiftning i en annan konventionsstat har rätt att återfå ersättningen av en fysisk person som orsakat skadan uppsåtligt eller av den som genom ett skriftligt avtal med innehavaren uttryckligen åtagit sig att svara för skadan. I övrigt har innehavaren inte större rätt att av någon annan återfå vad han betalat enligt denna lag eller motsvarande lagstiftning i en annan konventionsstat än vad som föreskrivs i 17 § 2 mom. och 19 § 3 mom.

22 §

Den som med stöd av 6—10 eller 16 § vill kräva ersättning av innehavaren av en atomanläggning eller av den som meddelat försäkring beträffande innehavarens ansvar, skall anmäla sitt yrkande hos innehavaren av atomanläggningen inom tre år från den dag då han fick eller med iakttagande av skälig aktsamhet borde ha fått kännedom om skadan och om den för skadan ansvarige eller, i de fall som avses i 16 § 1 mom., från den dag då ersättningsanspråk riktades mot honom.

Utän hinder av 1 mom. går talerätten förlorad också om skadeståndstalan mot innehavaren av atomanläggningen eller mot försäkringsgivaren inte har väckts

1) i fråga om personskada inom 30 år från dagen för atomolyckan, och

2) i fråga om annan atomskada inom 10 år från dagen för atomolyckan.

23 §

Innehavaren av en atomanläggning i Finland skall ha en av Försäkringsinspektionen godkänd försäkring beträffande ansvaret för atomskada enligt denna lag eller motsvarande lagstiftning i en annan konventionsstat så att innehavarens ansvar enligt 18 § 1—3 mom. kan täckas intill det maximibelopp som avses i 18 § 2 eller 3 mom.

Försäkringen kan tas

1) så att försäkringsbeloppet täcker maximibeloppet för ansvaret för varje atomolycka, eller

2) så att försäkringen vid varje tidpunkt gäller för anläggningen till maximibeloppet.

Ansvaret för atomskada under transport som avses i 6—8 § kan täckas av särskild försäkring.

29 §

Visar den som enligt denna lag eller motsvarande lagstiftning i en annan konventionsstat är berättigad till ersättning av innehavaren av en atomanläggning i Finland att han inte kunnat få ut ersättningen enligt det i 18 § 2 mom. avsedda maximibeloppet för ansvaret av den försäkringsgivare som ingått försäkringsavtal med innehavaren av atomanläggningen, betalas den sålunda uteblivna ersättningen av staten.

Statens ersättningskyldighet enligt 1 mom. upphör då ersättning har betalats ur försäkringen och av staten till ett belopp av sammanlagt 700 miljoner euro.

30 §

Är innehavaren av en i Finland eller i en annan stat som anslutit sig till tilläggskonventionen belägen atomanläggning vilken används för fredliga ändamål ansvarig för en atomskada enligt Pariskonventionen, och är finsk domstol enligt 37 § behörig att pröva ersättningsanspråk mot innehavaren skall ersättningen, till den del den överstiger 700 miljoner euro, betalas av statsmedel, om atomskadan uppkommit

1) i Finland eller i en annan stat som anslutit sig till tilläggskonventionen,

2) på eller ovanför havsområden utanför territorialhav tillhörande Finland eller en annan stat som anslutit sig till tilläggskonventionen och atomskadan tillfogas finska medborgare eller medborgare i en annan stat som anslutit sig till tilläggskonventionen,

3) på eller ovanför havsområden utanför territorialhav tillhörande Finland eller en annan stat som anslutit sig till tilläggskonventionen och ombord på ett fartyg eller luftfartyg som är registrerat i nämnda stat, eller på en konstgjord ö eller i en anläggning eller konstruktion som omfattas av nämnda stats jurisdiktion, eller

4) inom eller ovanför den ekonomiska zon som tillhör Finland eller en annan stat som anslutit sig till tilläggskonventionen, eller på nämnda stats kontinentalsockel i samband med utvinning eller utforskning av naturtillgångarna inom den ekonomiska zonen eller på kontinentalsockeln.

Vid tillämpning av bestämmelserna i 1 mom. 2 och 3 punkten betalas ersättning dock

inte om atomskadan har uppkommit på eller ovanför territorialhav tillhörande någon annan stat än Finland eller en stat som anslutit sig till tilläggskonventionen.

Vid tillämpning av 1 mom. jämställs med medborgare i en stat som anslutit sig till tilläggskonventionen, staten själv eller en del av den eller ett bolag, en förening eller en stiftelse av offentlig- eller privaträttslig art eller ett annat samfund eller en annan sammanslutning med hemort eller annars fast driftställe i en sådan stat. Som medborgare i en stat som anslutit sig till tilläggskonventionen anses även en person, som enligt gällande lag i en sådan stat skall anses som stadigvarande bosatt i den staten och som i fråga om rätt till ersättning enligt tilläggskonventionen jämställs med medborgare i denna stat.

31 §

Ersättning av statsmedel enligt 30 § bestäms enligt de grunder som anges i 12 § 1 mom., 13 och 14 § samt 18 § 4 mom.

Bestämmelserna i 16 § om rätt till regress mot innehavaren av en atomanläggning skall på motsvarande sätt tillämpas på rätten att av staten återfå vad som betalats med anledning av en atomskada för vilken ersättning enligt 30 § betalas av statsmedel.

32 §

Det sammanlagda beloppet av de ersättningar som innehavaren av en atomanläggning och staten skall betala till följd av en och samma atomolycka, dels med stöd av 6—15, 15 a, 16—22, 30 och 31 §, dels enligt ett i tilläggskonventionens artikel 15 angivet avtal mellan en stat som har anslutit sig till tilläggskonventionen och någon annan stat, är begränsat till 1 500 miljoner euro eller det större belopp som följer av tillämpningen av artikel 12 a i tilläggskonventionen. I beloppet inräknas inte ränta eller ersättning för rättegångskostnader.

Förslår inte det belopp som med tillämpning av 1 mom. står till förfogande för ersättning som betalas av statsmedel enligt 30 och 31 § till ersättande av atomskadorna, nedsätts de ersättningar som betalas av statsmedel och räntorna på dem med samma kvotdel. Vid tillämpningen av detta moment

skall bestämmelsen i 20 § 2 mom. iakttas på motsvarande sätt, dock så att förordnandet enligt momentet meddelas av Statskontoret.

33 §

Har en atomolycka för vars skadeverkningar innehavaren av en atomanläggning i Finland är ansvarig, i Finland orsakat personskada eller orsakat en finsk medborgare personskada under vistelse någon annanstans, och har en sådan atomskada framkommit innan innehavarens ansvar upphört enligt 22 § eller motsvarande bestämmelse i en annan konventionsstats lag, betalas ersättningen av statsmedel, även om den därtill berättigade inte inom föreskriven tid har väckt talan eller vidtagit andra preskriptionsavbrytande åtgärder, men haft godtagbar anledning till det.

Har för andra skadelidande förordnats om nedsättning av ersättning med stöd av 20 § 1 mom. eller om nedsättning av ersättning som betalas av statsmedel med stöd av 32 § 2 mom. eller enligt motsvarande bestämmelser i en annan konventionsstats lag, nedsätts i samma mån den ersättning som enligt 1 mom. betalas av statsmedel. Skadeståndsskyldigheten bestäms i övrigt som om anläggningens innehavare svarat för skadan. Anspråk på ersättning skall anmälas hos Statskontoret inom den tid som anges i 22 § 1 mom.

35 §

Ersättning enligt 29 eller 30 § betalas inte med anledning av en atomolycka som avses i 12 § 2 mom.

36 §

Belopp som staten betalat med stöd av 30—32 § eller som annars betalats enligt tilläggskonventionens bestämmelser med anledning av en atomolycka för vars skadeverkningar innehavaren av en atomanläggning i Finland är ansvarig enligt en annan konventionsstats lag, kan krävas åter endast hos den mot vilken anläggningens innehavare har regressrätt enligt 21 §. Det som föreskrivs i detta moment tillämpas också på ersättning som staten betalat med stöd av 33 §.

37 §

Vilken stats domstolar som är behöriga att

pröva en talan som väckts med stöd av denna lag bestäms i artikel 13 i Pariskonventionen, sådan den lyder ändrad genom det protokoll som avses i 1 § 10 punkten och som upprättades i Paris den 12 februari 2004.

38 §

När en finsk domstol är behörig att pröva en talan som väckts med stöd av denna lag, är den behöriga domstolen Helsingfors tingsrätt.

39 §

Har dom i ett mål om ersättning för atomskada givits i en annan konventionsstat och är domstolarna i denna stat enligt Pariskonventionen eller Wienkonventionen behöriga att pröva den tvist som domen gäller, skall domen, sedan den vunnit laga kraft och kan verkställas i den stat där den givits, på ansökan verkställas i Finland utan att ny prövning sker av den sak som avgjorts genom domen. Detta innebär inte skyldighet att verkställa en utländsk dom, om det maximibelopp för ansvaret som gäller för innehavaren av en atomanläggning däri genom skulle överskridas.

Ansökan om verkställighet görs hos Helsingfors hovrätt, och till ansökningen skall fogas

1) domen i original eller som kopia bestyrkt av behörig myndighet,

2) förklaring av behörig myndighet i den stat där domen givits att domen avser ersättning enligt Pariskonventionen eller Wienkonventionen samt att domen vunnit laga kraft och kan verkställas i nämnda stat, samt

3) om ovan nämnda handlingar är avfattade på något annat språk än finska eller svenska, en på tjänstens vägnar bestyrkt översättning av handlingarna till finska eller svenska.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av statsrådet.

Behörig domstol mellan Finland och en annan konventionsstat som har undertecknat det i Paris den 12 februari 2004 upprättade protokoll som avses i 1 § 10 punkten men inte har godtagit eller godkänt det eller anslutit sig till det, bestäms dock enligt 37 § i den

ordalydelse den hade vid ikraftträdandet av denna lag. På en ovan avsedd konventionsstat tillämpas dessutom 1 § 1 mom. n-punkten och 1 § 2 mom., vilka upphävts genom denna lag.

När 18 § i denna lag träder i kraft upphävs statsrådets beslut av den 5 maj 1994 om högsta ansvarsbelopp enligt atomansvarighetslagen (333/1994).

Nådendal den 23 juni 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

Nr 494

Statsrådets förordning

om ändring av bilagan till statsrådets beslut om förbud och begränsningar i fråga om produkter som innehåller nickel och dess föreningar

Given i Helsingfors den 22 juni 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *ändras* bilagan till statsrådets beslut av den 13 januari 2000 om förbud och begränsningar i fråga om produkter som innehåller nickel och dess föreningar (2/2000) som följer:

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2005.

Helsingfors den 22 juni 2005

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Konsultativ tjänsteman Juha Pyötsiä

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 494

Bilaga

Nickel (CAS nr 7440—0-20, EINECS nr 2311114) och dess föreningar

Nickel och dess föreningar får inte användas eller introduceras på marknaden

1. i alla smycken eller delar därtill, som efter håltagning placeras i öron eller andra delar av människokroppen såvida inte den nickelhalt som avges från dessa smycken är mindre än $0,2 \mu\text{g}/\text{cm}^2/\text{vecka}$ (gränsvärde för migrering),

2. i produkter som är avsedda att komma i direkt och långvarig kontakt med huden, t.ex.

- örhängen,
- halsband, armband och kedjor, vrist-smycken och fingerringar,
- boetter, armband och spännen till armbandsur,
- skalmar till glasögon och solglasögon,
- nitknappar, spännen, nitar, blixtlås och metallmärken som används i kläder,

om den mängd nickel som avges från de delar som kommer i direkt och långvarig kontakt med huden överstiger $0,5 \mu\text{g}/\text{cm}^2/\text{vecka}$,

3. i sådana produkter som avses i punkt 2 och som har en nickelfri beläggning, om denna beläggning inte begränsar den mängd nickel som avges från de delar som kommer i direkt och långvarig kontakt med huden till under $0,5 \mu\text{g}/\text{cm}^2/\text{vecka}$ under minst två år vid normal användning av produkten.